

Küçük Fokun Mektubu

Çınar BİBER

Küçük Fokun Mektubu

Çınar BİBER

Buzların elmas gibi parladığı pırıl pırıl Kuzey Kutbu'nda, Pippin adında küçük bir fok yaşırdı. Yumuşak, gümüş grisi tüyleri koyu beneklerle kaplıydı; kocaman, yuvarlak kahverengi gözleri ve boynunu sıcacık tutan küçük kırmızı bir atkısı vardı. Pippin karnının üstünde kaymayı ve soğuk mavi suda sıçramayı çok severdi. Ama bazen, güneş ufka yaklaşınca kendini birazcık yalnız hissedirdi.

Pippin'in en iyi arkadaşı, donmuş denizin ötesinde, çok uzaklarda yaşayan Wally adında bir morstu. Bir yaz tanışmışlar ve günlerce birlikte gülmüşlerdi. Şimdi Wally gitmişti ve Pippin onu çok özlüyordu. "Keşke onu düşündüğümü söyleyebilsem," diye iç çekti Pippin. Sonra aklına bir fikir geldi: bir mektup yazacaktı!

Pippin soluk renkli bir kâğıt parçası ve biraz kömür buldu. Yüzgeci titreyerek yavaşça yazdı: "Sevgili Wally, seni özledim. Buzlar parlak, balıklar lezzetli ama sen olmadan hiçbir şey aynı değil. Arkadaşın, Pippin." Mektubu iki kez okudu ve gülümsedi. Şimdi tek ihtiyacı, onu koca beyaz Kuzey Kutbu'nun ötesine taşıyacak birisiydi.

Tam o sırada, siyah başlıklı, parlak turuncu gagalı beyaz bir kuş yakınlaraya kondu. Bu, bütün gün buzların üzerinde uçan haberci sumru Tilly'ydi. "Merhaba, küçük fok!" diye cıvıladı. "Bir sırrın varmış gibi görünüyorsun." Pippin mektubunu kaldırdı. "Bu, arkadaşım Wally için ama o çok uzakta. Bana yardım edebilir misin?"

Tilly başını yana eğip mektuba baktı. "Wally'yi tanıyorum! Mavi buz mağaralarının olduğu büyük buzulun yakınında yaşıyor. Oraya uçabilirim," dedi nazikçe. Pippin'in gözleri kocaman açıldı. "Gerçekten mi? Ah, teşekkür ederim!" Mektubu dikkatlice katlayıp Tilly'nin küçük kahverengi çantasına yerleştirdi. Tilly havalanırken arkasından "İyi uçuşlar!" diye seslendi.

Tilly gökyüzüne süzüldü, uzun sivri kanatları rüzgârı yakaladı. Altında Kuzey Kutbu, buz kütleleri ve karanlık sulardan oluşan dev beyaz bir yapboz gibi uzanıyordu. Karlı tepelerin üzerinden ve uykulu kutup aylarının yanından uçtu. Rüzgâr soğuktu ama önemli göreviyle kalbi sıcacıktı. Çantayı hep yanında tutup uçmaya devam etti.

Saatler sonra Tilly yoruldu. Rüzgâr daha da sert esti ve kar taneleri etrafında döndü. Kanatlarını dinlendirmek için küçük bir buzdağına kondu. "Cesur olmalıyım," dedi kendi kendine. "Pippin bana güveniyor." Derin bir nefes aldı, tüylerini kabarttı ve Wally'yi bulmaya kararlı bir şekilde yeniden havalandı.

Sonunda Tilly aşağıda, buzların üzerinde kocaman kahverengi bir şekil gördü. Bu, uzun beyaz dişleri ve gür, sert bıyıklı mors Wally'ydi. Ponponlu mavi örgü bir şapka takmış, küçük bir şarkı mırıldanıyordu. Tilly hızla süzülüp tam önüne kondu. "Wally'ye özel teslimat!" diye duyurdu.

Wally'nin küçük gözleri kocaman açıldı. "Bir mektup mu? Benim için mi?" Kâğıdı yüzgeciyle nazıkçe aldı. Yavaşça okudu, bıyıkları sevinçle kıpırdadı. "Pippin beni hatırlıyor!" diye gürledi. "Ah, bu beni çok mutlu etti!" Mektubu tekrar tekrar okudu ve kocaman mors kalbi sıcacık doldu.

"Ben de bir mesaj yollamalıyım," dedi Wally. Pürüzsüz bir dalga odunu parçası buldu ve sivri bir deniz kabuğuyla bir not kazıdı: "Sevgili Pippin, ben de seni özledim! Buzul soğuk ama mektubun beni ısıttı. Atkını çıkarma ve beni düşün. Arkadaşın, Wally." Minnettar bir gülümsemeyle odunu Tilly'ye verdi.

Tilly dalga odunu mesajını çantasına koydu ve el sallayarak vedalaştı. "Rüzgâr kadar hızlı uçacağım!" diye söz verdi. Mavi buz mağaralarının ve karlı tepelerin üzerinden gökyüzüne yükseldi. İyi haber taşıdığı için dönüş yolu daha kısa geldi. Dost yıldızların rehberliğinde gece boyunca uçtu.

Pippin'in buzlu evinde küçük fok bekliyordu. Tilly'nin geldiğini görünce heyecanla havladı. "Döndün! Onu buldun mu?" Tilly kondu ve dalga odununu çıkardı. "Sana bir mesaj yolladı," dedi. Pippin Wally'nin sözlerini okuyunca yuvarlak gözleri parladı. "O da beni özlemiş!" diye sevindi.

Pippin dalga odununu göğsüne bastırdı. "Teşekkür ederim, Tilly. Sen bütün Kuzey Kutbu'nun en iyi habercisisin!" Tilly siyah başlığını eğdi. "Ne demek, zevkle. Dostlar birbirinden uzak olsalar bile hep yakın kalmalı." Pippin başını salladı. Dalga odununu kalbine yakın tutabilmek için kırmızı atkısına sıkıca bağladı.

O günden sonra Pippin ve Wally sık sık mektup yazdılar. Tilly onları bir ileri bir geri taşıdı; bazen Pippin'e küçük bir balık ödülü, Wally'ye bir deniz kabuğu getirdi. İki dost her mesajı sabırsızlıkla bekledi. Bir mektubun, ne kadar uzak olursa olsun, kar ve buzun üzerinden gelen bir kucaklaşma gibi olduğunu öğrendiler.

Güneşli bir gün Pippin şöyle yazdı: "Sevgili Wally, umarım iyisindir. Bugün gördüğüm gün doğumunun bir resmini yolluyorum. Tilly getirecek." Wally de mavi şapkasının bir çizimini yolladı. Komik resimlerine güldüler ve aralarında koca Kuzey Kutbu uzanmasına rağmen kendilerini yakın hissettiler.

Pippin buzun üzerinde, yanında Tilly'yle oturmuş, kuzey ışıklarının dansını izliyordu. "Dostluk her mesafeyi aşabilir," dedi yumuşak bir sesle. "Tek ihtiyacı iyi bir kalp ve cesur bir haberci." Tilly onaylayarak cıvıladı. Ve çok uzaklarda, aynı gökyüzünün altında Wally gülümsedi, içi sıcacık oldu. Küçük fokun mektubu işini görmüştü.